

Несходима українська твердь  
приросла до підшов і серця.  
З Канева тоді постане Тверь,  
як маляр забуде своє "сервус",

як японець ступить на поріг  
дому,  
не позбувшись взувачки,  
як замбійський чорний носоріг  
од шротини білої заплаче.

Є межа, яку не перейти,  
хоч би як товклося все віками.  
У Козлові мамі кажуть "ти",  
в нас на "ви" звертаються до мамі.